

Enige voetsporen

Malawi, 20 juni 2007.

Belofte maakt schuld.....

..... maar bewust een belofte doen en dan ook nog hardop uitspreken, moet wel helpen een wens in vervulling te doen laten gaan.

Mijn uiteindelijke wens was, voor wat betreft pater Theo Winkelman, om de voetsporen van pater Theo Winkelman terug te vinden in Malawi. Die wens ontstond naar aanleiding van de vele contacten binnen de familie Winkelman in Nederland. De wens om iedereen uit de familie te leren kennen, liefst in leven, maar indien dat niet meer mogelijk is dan toch zeker door de verhalen van de dichts bijzijnde familieleden te aanhoren en op te schrijven.

Voorbereidingen

Veel voorbereidende telefoontjes, bezoeken en mailcontact waren sinds 2005 afgelegd binnen de familie van Theo Winkelman. Zijn vader Matheus Winkelman, was een broer van mijn opa August Winkelman.

Over zijn vader Matheus en moeder Marie (geboren Böhm) en zijn broers en zussen, inclusief zijn tweelingzus Annie, was al veel informatie verkregen en foto's verzameld. Theo's oudste zus Corrie, tweelingzus Annie en jongste zusje Vicky, de nog in leven zijnde zussen van Theo, waren al eerder zeer behulpzaam geweest bij het verstrekken van informatie over hun leven en hun broers en zussen.

Specifiek **Annie Bodéwes-Winkelman** uit Voorburg, de tweelingzus van Theo, had een onschatbare waarde aan correspondentie en foto's bewaard tussen haar en haar tweelingbroer Theo. Zelfs de allereerste brief van Theo, van zijn eerste uitzending als missionaris naar Afrika, was door haar bewaard gebleven.

Bezoeken aan Heythuysen in Nederland, waar teruggekeerde missionarissen van de Witte Paters hun verdiende en verzorgde oude dag genoten, indien noodzakelijk, hielpen mij veel om meer van het missiewerk te kunnen begrijpen. **Pater Theo van Iterson**, 79 jaar en woonachtig in het Missiehuis in Dongen, Noord Brabant, (zie ook het verslag van mijn bezoek aan hem), hielp mij in 2006 met de details uit het boekje Malawi Catholic Directory 2002, om inzicht te krijgen in de diocesen in Malawi en de uitgebreide parochies. (parishes).

Ook **Carel Swennen**, broeder bij de Witte Paters, heb ik in Heythuysen ontmoet. Carel was in mijn missionaire leven o.a. directeur van een drukkerij in Tanzania geweest, waarmee Wim Winkelman, broer van Theo Winkelman, nog 14 jaar mee heeft samengewerkt. Carel was drukker en ondernemer en Wim zijn boekhouder en calculator. Carel Swennen, na mijn bezoek in Heythuysen op 27 oktober 2005 overleden, was één van die harde werkers in het missieveld waar Afrika zoveel voordeel van heeft gehad. Heel concreet gezegd leidde hij mensen op voor drukker, leerde ze het vak in de praktijk uitoefenen, terwijl er naast commercieel drukwerk ook ondersteunend drukwerk voor de missie werd gedrukt, zoals parochienieuws, bijbels, schoolboekjes etc.

Pater Hugo Hinfelaar, een studiegenoot van Theo Winkelman, die al op zijn 17de jaar naar het seminarie ging om te studeren bij de Witte Paters (zie ook verslag van mijn bezoek aan hem), verstreekte mij veel informatie over de praktische invulling van het werk van een missionaris. Pater Hugo Hinfelaar heeft o.a. zowel in Rome als London gestudeerd om uiteindelijk in de missie ook als missionaris te kunnen doceren aan lokale missionarissen en missiezusters.

In deze opsomming mag onvoorwaardelijk niet **Broeder Lambertus van der Pol** worden vergeten. Al op mijn voortgezette onderwijs, de St. Petrus Ulo in Rotterdam ca.1957, bracht hij, als broeder bij de Witte Paters, ik was toen 13 jaar, mij kennis bij over het geloof en over het Missiewerk van de Witte Paters. Het kantoor van de Witte Paters was in Rotterdam gevestigd op de Heemraadsingel en vandaar uit werd er propaganda voor de Missie in Afrika gedaan. Je zou kunnen zeggen dat pionierwerk voor de missie in principe daar al ontstond. Weliswaar verzamelden wij propagandisten geen doppen van melkflessen meer, wij noemden dat zilverpapier, of haalden die bij familie op...maar wij verkochten wel rozenkransen en jaarkalenders en plaatsten missiebusjes bij familie en kennissen, die dan een jaar later werden geleege en weer aan de “Heemraadsingel” werden afgedragen.